

Infekční ložiska – časova

„Myslím, že příliš nezjednoduším lidský organismus, když řeknu, že za jeho existenci v tomto světě stojí především imunitní systém,“ říká zakladatel oboru celostní medicíny, MUDr. Josef Jonáš. „Samozřejmě, že aby mohl organismus fungovat, musí být ovládnán třemi propojenými řídicími systémy: centrálním nervovým, hormonálním – endokrinním a imunitním.

Za nejdůležitější považují funkci imunitního systému, protože bez obrany, kterou nám tento systém poskytuje proti všem mikroorganismům a jiným cizorodým látkám, bychom na tomto světě nemohli dlouho existovat. Naštěstí takové situace, při nichž by imunitní systém zcela selhal, se vyskytují jen zcela výjimečně. Abychom pochopili možnosti, které budeme mít tehdy, až se naučíme dokonale odstraňovat jedy z lidského těla, je třeba, abychom alespoň trochu pochopili funkci imunitního systému.

NEVIDITELNÉ NEBEZPEČÍ

Imunitní systém se skládá z výkonné části, jež se dělí na buněčnou a látkovou imunitu. Do produkce buněk a látek, které imunita ke své funkci potřebuje, se začleňuje kostní dřev, slezina, brzlík, střední sliznice a některé další, méně významné tkáně. Celý imunitní systém však musí být řízen. Je sice skutečností, že pracuje bez našeho přispění, zcela automaticky vyhledává v našem organismu všechny částice, které je třeba odstranit, buňky imunitního systému pohlcují tyto částice a lymfatickým systémem je odnášejí dál do krevního oběhu, odkud dochází k jejich vylučování především ledvinami, ale přesto i takto dokonalý systém se neobejde bez řízení. To probíhá z centrální nervové soustavy.

Souboj s mikroorganismy jakožto nejčastějšími zástupci cizorodých tělísek v našem těle je velice složitý a kdo si představuje, že náš imunitní systém »vyčenechá« všechny, ten se velice mýlí. Například musíme počítat s tím, že v našem organismu žijí stamiliony mikroorganismů (někde jsem četl, že kdybychom je vysypali z dospělého člověka, utvořily by hromádku těžkou snad jeden kilogram), a to nejen těch, které jsou s námi symbiotické a slouží našemu organismu, ale i mikroorganismy velice nebezpečné. Asi nikdo, kdo nestuduje mikrobiologii, nepředpokládá, že v nás žijí smrtelně nebezpečné mikroby; ovšem pod přísným dohledem našeho imunitního systému.

Možná, že tyto mikroorganismy potřebuje naše imunita ke školení »nováčků«, aby byla stále připravena rozpoznávat různá nebezpečí, která mikroorganismy přinášejí. Poměrně běžně se může stát, že náš imunitní systém ztratí kontrolu nad tímto světem mikroorganismů a dojde tak k jejich přemnožení, k aktivaci a z nic neznamenajících mikrobů jsou pojednou smrtelně nebezpeční tvorové.

NÁŠ VNITŘNÍ NEPŘÍTEL

Asi před třemi lety jsem četl vědeckou práci, v níž byly zkoumány dvě skupiny myši. Obě byly vystaveny radioaktivnímu záření, a tudíž jim byl poškozen imunitní systém. První skupina byla zavřena do sterilního prostředí, kam ne-

mohla proniknout žádná infekce, a tak se dalo předpokládat, že tyto myši s poškozenou imunitou budou přežívat, protože se nesetkají s žádnou infekcí. Druhá skupina byla ponechána v běžném životním prostředí, proto se předpokládalo, že se setká s různými mikroorganismy, které jejich poničený imunitní systém nebude schopen zvládnout. Překvapení vědci však zjistili, že skupina myši ze sterilního prostředí zahynula stejně rychle jako myši z běžného prostředí. Důvodem byly jejich vnitřní infekce.

Z toho vyplývá, že náš dokonale fungující imunitní systém je dobrý nejen k ochraně před pronikajícími vnějšími infekcemi, ale i před vlastními mikroorganismy nacházejícími se v nás již od narození. Velmi často se však stává, že dojde k rozšíření těchto mikrobů mimo určená teritoria a k napadení dalších orgánů, i když toto napadení se rozhodně nepodobá akutní infekci tak, jak ji známe. Mikroorganismy jsou vůbec světem, který jako celek vyniká dokonalými přizpůsobovacími mechanismy, a dá se říci, že se chová velmi rozumně a smyslně. Samozřejmě, že z jejich hlediska. Mikroorganismy například disponují uměním uschovat se do některých buněk, a uniknout tak pozornosti imunity. Jindy si »na záda pověsí« jiný mikroorganismus,

na který je imunitní systém zvyklý, a tak se maskují. Mikroby dokonce dokáží změnit mimikry na svém povrchu, takže imitují něco jiného než ve skutečnosti jsou.

PŘÍČINY CHRONICKÝCH NEMOCÍ

Existuje však jeden velmi závažný způsob, jak mikroorganismy unikají imunitě, a já ho považuji za naprosto rozhodující pro vznik chronických zdravotních problémů. Chronické infekce jsou likvidovány imunitním systémem, proto se snaží uniknout. K tomu využívají hlen. Jeho prostřednictvím tvoří v různých tkáních a orgánech tzv. skrytá infekční ložiska. Infekční ložisko vypadá zjednodušeně tak, že uprostřed jsou různé mikroorganismy, a to jak plísňe, viry, bakterie, tak i paraziti, okolo je hlen a celý tento útvar je umístěn buď na sliznici, nebo pod ní, ve svalu, v parenchymu, zkrátka v různých tkáních.

Infekční ložisko slouží jako časovaná bomba v našem organismu. Nečeká jen na příležitost, až se budou mikroorganismy moci uvolnit a zahájit své rozmnožování, ale pracuje i v klidovém stavu.

Protože hlavním cílem všech mikroorganismů je rozmnožování a v ložisku je to limitované, přechází na jiný životní režim a začíná produkovat toxin. Ten proniká skrz stěnu ložiska a dostává se do krevního a lymfatického obě-

Nechť jsou tvá slova hlasem tvého srdce.

Čínská moudrost

ná bomba

hu. Poškozuje především tkáně patřící do okruhu jednotlivých orgánů tak, jak jsou uvedeny v čínském pentagramu, který je a byl základem tradiční čínské medicíny.

Mikrobiální toxin však poškozuje i CNS, a to jeho různé části, které rovněž pevně náleží k jednotlivým orgánovým okruhům. Může tak postihnout části mozku, které mají na starosti emocionalitu, a tak se setkáváme například s poškozením té mozkové části, v níž vzniká deprese při úniku toxinu z plic nebo agresivita při úniku toxinu z jater. Poškozuje rovněž tkáně, které řídí imunitní systém. Každý základní orgán má na starosti určitou funkci imunity, a tak si můžeme pamatovat, že plíce mají vztah k té části CNS, která řídí protibakteriální imunitu, slezina prostřednictvím CNS řídí protivirovou imunitu, ledviny protiplísňovou, játra protinádorovou a srdce protiparazitární imunitu.

ZAČÍNÁ TO V LŮNĚ MATKY

K největším a nejzásadnějším poruchám imunity dochází v nitroděložním vývoji. Nyní si již snad umíte představit, co to znamená infekční ložisko a toxin, který je jím produkován. Jestliže žena má ve vnitřním gynekologickém ústrojí takové ložisko, plod se vyvíjí pod vlivem toxinu. Toxin převážně ovlivňuje vývoj struktur spjatých s imunitním systémem, a to především těch centrálních.

Pokud se tato poškození spojí s genetickými problémy, vznikají vrozené imunitní poruchy, které jsou v současné době velmi časté. Kdyby byl například vznik alergie závislý pouze na genetice, počet alergiků by zůstával stále stejný. Jejich množství však pronikavě stoupá a podle detoxikační medicíny jsou důvodem stále častěji se vyskytující infekční ložiska v gynekologickém ústrojí žen, které se chystají otěhotnět a porodit. Této problematice se budeme ještě věnovat i z jiného hlediska než imunitního.

Stejným způsobem dochází k poruchám imunity ve smyslu jejího oslabení, ale také k autoimunitním poruchám a k dalším imunitním potížím. Dítě, které se s tímto defektem narodí, má dvě možnosti. Obě určuje genetika. V lepším případě se problému zbavuje a jeho imunita kvalitně pracuje. V horším případě přetrvávají imunitní poruchy, na něž se váží různé zdravotní potíže spojené s alergií, oslabením obranyschopnosti nebo s tzv. autoimunitními reakcemi, kdy imunitní systém napadá vlastní tkáň.

Imunita se upravuje s postupujícím věkem, pokud do tohoto procesu nezasáhnou ložiska ve zmíněných základních orgánech. Jestliže se vytvoří ložisko v plicích, ovlivňuje čelní lalok ve velkém mozku, a tím pádem je chybně řízena protibakteriální imunita. Samozřejmě, že další poruchy mohou nastat v prováděcích imunitních orgánech, a tak ložiska nebo toxiny v kostní dřeni nebo střevní dysbióza s poškozením Peyerských plátek budou znamenat horší výkonnost imunity.

SLIZNICE JE VSTUPNÍ BRANOU

Imunitní systém nás nejen chrání před cizími vetřelci, ale také kontroluje naše vnitřní prostředí. Lidé mnohdy hovoří o poruchách imunity, aniž by v pravém slova smyslu těmito poruchami trpěli. Důležitým obranným systémem člověka jsou sliznice jeho dýchacího a zažívacího ústrojí. Pokud nejsou kvalitní, mikroorganismy snadno pronikají do těla. Když hovořím o kvalitě, mám na mysli mikrobiální film, který sliznice potahuje a chrání, a také o slizu, který se na nich nemůže udržet, jestliže jsou v záznělivém stavu. Ve vlastní sliznici také hlídkuje první vrstva imunitních buněk a látek, které zabraňují mikroorganismům v průniku.

Sliznice jsou také poškozovány přítomnými ložisky, jak zcela běžně vidíme především v dýchacím traktu. Velmi mnoho pacientů má neustále se opakující rýmy a kašle. V jejich dýchacím traktu se nachází mnoho ložisek, a to ve všech »etážích« – jak ve vedlejších dutinách nosních, tak i v nosních a krčních mandlích, na sliznici nosní, hltanové a hrtanové dutiny, průdušnice i průdušek. Základní léčbou a základní detoxikací není jen zvyšování účinnosti imunitního systému, ale také uzdravení sliznic, které trpí přítomností hlenu, zejména mléčného, chronickými infekcemi i životním prostředím, cigaretovým kouřem a automobilovými a průmyslovými zplodinami.